

изнамираніе чясто ся тае дълго врѣмя въ земѣхъ-тѣ, до гдѣ-то благопріятни-ти лѣчи слѣнчеви му не да-дѣть да порасте и цвѣтне.

Колко-то за най-стары-ты изнамиранія, то народны-ты прѣданія гы прѣдставятъ обыкновенено, че сѣ станѣлы въ слѣдствіе на нѣкой честитъ случай, както, напр., изнамираніе-то на стѣкло-то, пурпура, барута. Нѣкога става такава особена игра на случая, гдѣ-то нѣкой ся труди да изнамѣри едно нѣчто, а достига до друго, кое-то не е трѣсилъ и чякалъ, както, напр., Бѣтхеръ, кой-то прѣвъ е изнамѣрилъ фарфора въ Европѣ. Нѣ на случая, въ исорѣхъ-тѣ на изнамиранія-та, може да ся отдаде само една малка чясть, и при това да ся постави изобщо за правило, че изнамиранія-та ся изывкватъ отъ потрѣбы-ты на врѣмя-то, отъ идеи-ты (мысли) и погляди-ты, кои-то владѣли въ него, и кога-то срѣдства-та, които сѣ ся намиралы отпрѣво въ распоряждане то на чловѣка, ся показватъ недостатѣчны. Тоя поглядъ ся подтвър-дява такожде и съ това, че едно изнамираніе става нѣкога едноврѣменно въ разны мѣста, както неотколѣ, напр., галванопластика-та была изнамѣрена въ едно и сѣщо врѣмя въ Россіѣ и Англіѣ. Нѣкога е доста да ся познае, че нѣкое изнамираніе е направено, за да ся разумѣе какъ е то произлѣзло. Въ 1609 годи-нѣ, майсторъ Яковъ Янсенъ, въ Холландіѣ, изнамѣ-рилъ телескопа, и въ сѣщѣхъ-тѣ годинѣ Галилей си го направилъ за себе си, безъ да получи нѣкаквы по-дробны наставленія, какъ да постѣпа при това.

Ако нѣкое изнамираніе ся явява не въ благопріят-но врѣмя, то прѣминува незабѣлѣжимо и ся прѣдава на забравяніе, и слѣдъ врѣмя, нѣкога, пакъ ся явява на свѣтъ, като нѣчто съврѣшенно ново. Нѣкой изна-